

ΕΝΩΠΙΟΝ**Της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου****ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ****της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου και Αγίου****Βλασίου****ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ**

Με την υπαριθ. πρωτ. 212/31-5-2018 αίτησή μου (αρ. πρωτ. Α.Π. 6057/6-6-2018 Δ.Κ.Ο.) περί αναιρέσεως της υπαριθ. 110/2018 οριστικής αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδος

Ερίτιμε κ. Εισαγγελεύ,

Σε συνέχεια της υπαριθ. πρωτ. 212/31-5-2018 αίτησής μου (αρ. πρωτ. Α.Π. 6057/6-6-2018 Δ.Κ.Ο.) και του συνοδεύοντος αυτήν από 31-5-2018 υπομνήματός μου περί αναιρέσεως της υπαριθ. 110/2018 οριστικής αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, επάγομαι και τα ακόλουθα:

ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 258 του Π.Κ., όπως η περ. γ' αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ. 5 β' του Ν. 2721/1999 και ισχύει από 3-6-1999 και το ποσό των 25.000.000 δραχμών αναπροσαρμόσθηκε με τη διάταξη του άρθρου 5 περ. 7 του Ν. 2943/2001, με την οποία προβλέπεται

(μετά την εισαγωγή του ευρώ) η μετατροπή των δραχμών σε ευρώ, "υπάλληλος ο οποίος παράνομα ιδιοποιείται χρήματα ή άλλα κινητά πράγματα που τα έλαβε ή τα κατέχει λόγω αυτής της ιδιότητάς του, και αν ακόμα δεν ήταν αρμόδιος γι' αυτό, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, β) αν το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, γ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: (α) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας συνολικά ανώτερης των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ ή (β) το αντικείμενο της πράξης έχει αξία μεγαλύτερη των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ". Τα ως άνω ποσά της περ. γ' αναπροσαρμόστηκαν ήδη σε τριάντα χιλιάδες (30.000) και εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ, αντιστοίχως, με το άρθρο 25 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α' 51/12-3-2012) και η αναπροσαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 113 του ίδιου νόμου, ισχύει από 2.4.2012. Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του προβλεπόμενου από αυτήν εγκλήματος της υπεξαιρέσεως στην υπηρεσία, το οποίο περιλαμβάνει την αντικειμενική υπόσταση της κατά το άρθρο 375 παρ. 1 του Π.Κ. υπεξαιρέσεως με επαύξηση της ποινής, απαιτείται: α) Παράνομη ιδιοποίηση ξένων (ολικά ή εν μέρει) κινητών πραγμάτων ή χρημάτων, τέτοια δε θεωρούνται εκείνα τα οποία βρίσκονται σε ξένη, σε σχέση με το δράστη, κυριότητα, με την έννοια κατά την οποία αυτή εκλαμβάνεται στο αστικό δίκαιο, τα οποία έλαβε ή κατέχει, κατοχή δε, κατά την έννοια των προαναφερομένων διατάξεων, δεν είναι μόνο η σχέση φυσικής εξουσιάσεως του πράγματος από τον κατέχοντα αυτό κατά τη βούλησή του, αλλά και η πραγματική σχέση που καθιστά δυνατή κατά τις αντιλήψεις των συναλλαγών την εξουσίαση του πράγματος από το

δράστη κατά τη βούλησή του, β) ιδιότητα του δράστη ως υπαλλήλου, κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α' του Π.Κ., όπως αυτή διευρύνεται με το άρθρο 263 Α του ίδιου Κώδικα, και γ) ο υπάλληλος να έλαβε ή να κατέχει τα κινητά πράγματα ή τα χρήματα υπό την υπαλληλική του ιδιότητα, αδιάφορα αν ήταν αρμόδιος ή όχι γι' αυτό. Ιδιοποίηση αποτελεί κάθε πράξη εκδηλωτική της εκ μέρους του κατέχοντος το πράγμα πρόθεσης να το ενσωματώσει στη δική του περιουσία. Δεν αρκεί δηλαδή πρόθεση ιδιοποίησεως, αλλ' απαιτείται έμπρακτη εκδήλωση εξωτερικής συμπεριφοράς, που να μπορεί να αναγνωριστεί αντικειμενικώς, ως πραγμάτωση της θέλησης για ιδιοποίηση. Υποκειμενικά απαιτείται η ύπαρξη δόλου του δράστη, ο οποίος ενέχει τη γνώση αυτού ότι το πράγμα ή τα χρήματα είναι ξένα (ολικά ή εν μέρει), ως προς αυτόν και ότι τα έλαβε ή τα κατέχει υπό την υπαλληλική του ιδιότητα, καθώς και τη βούληση να τα ιδιοποιηθεί παράνομα, δηλαδή χωρίς τη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη. Τέλος, με την υπαλληλική ιδιότητα λαμβάνει κανείς χρήματα ή άλλα κινητά πράγματα, όταν μεταξύ της λήψεως και της υπαλληλικής ιδιότητας του λήπτη υπάρχει μια άμεση σχέση αιτιότητας. Όμως, κάτι τέτοιο, δεν περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις που υπάλληλος λαμβάνει ένα πράγμα στα πλαίσια της υπαλληλικής του αρμοδιότητας, αλλά υπάρχει και εκεί, που μπορεί κανείς να μην έχει "in concreto" αρμοδιότητα, το πράγμα όμως δίνεται σ' αυτόν ως υπάλληλο. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της υπεξαιρέσεως στην υπηρεσία σε βαθμό κακουργήματος απαιτείται ή ο υπαίτιος να μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξεως να είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, συνολικά ανώτερης των 30.000 ευρώ, ή το αντικείμενο της πράξεως να έχει αξία μεγαλύτερη των 120.000 ευρώ. Ακόμη, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. α' του Ν. 1608/1950,

όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 του Ν. 1738/1987 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1877/1990 και την παρ. 1 του άρθρου 36 του Ν. 2172/1993, στον ένοχο του αδικήματος που προβλέπεται στο άρθρο 258 του Π.Κ., εφόσον αυτό στρέφεται κατά του Δημοσίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263Α του Π.Κ. και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα ως άνω νομικά πρόσωπα, υπερβαίνει το ποσό των 5.000.000 δραχμών, επιβάλλεται η ποινή της καθείρξεως και, αν συντρέχουν ιδιαίζοντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ίδια δε όταν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρύ χρόνο την τέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενο αυτού είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας καθείρξεως. Με την παρ. 3 του άρθρου 4 του Ν. 2408/1996, το ποσό των 5.000.000 δραχμών αυξήθηκε σε 50.000.000 δραχμές και ήδη, μετά τη διάταξη του άρθρου 5 περ. 7 του Ν. 2943/2001, σε 150.000 ευρώ. Εξάλλου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 390 του Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε αυτό από το άρθρο 15 του Ν. 3242/2004, "όποιος με γνώση ζημιώνει την περιουσία άλλου, της οποίας βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Εάν η περιουσιακή ζημία υπερβαίνει το ποσόν των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) και ήδη, μετά το άρθρο 25 παρ. 2 ε' του Ν. 4055/2012, των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, ο δράστης τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών". Από τη διάταξη αυτή, προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απιστίας απαιτείται ο δράστης, χωρίς να έχει σκοπό ιδιοποίησης, κατά τη διαχείριση ή επιμέλεια της περιουσίας άλλου, που έχει από το νόμο ή από

δικαιοπραξία, να τη ζημιώσει, με πράξη ή παράλειψη. Ως περιουσία νοείται το σύνολο των εχόντων χρηματική αξία οικονομικών αγαθών του προσώπου που μπορεί να διατίθενται νομίμως, δηλαδή αγαθών κάθε είδους, κινητών (μεταξύ των οποίων και το χρήμα), ακινήτων, απαιτήσεων, δικαιωμάτων, εμπραγμάτων ή ενοχικών, κ.λπ.. Βλάβη δε της περιουσίας είναι η μείωσή της που επέρχεται με τη μεταβίβαση πράγματος ή παροχής ή με την πληρωμή σε χρήμα, δηλαδή η επί έλαττον διαφορά μεταξύ της χρηματικής αξίας του συνόλου της περιουσίας προ της διαθέσεως αυτής και της αξίας της περιουσίας που απομένει μετά τη διάθεσή της από το δράστη. Υποκειμενικά δεν αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος, αφού πλέον η διατύπωση του άρθρου, μετά τον Ν. 2172/1993, είναι "με γνώση", δηλαδή πρόκειται για έγκλημα με υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση που απαιτεί άμεσο δόλο, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση του δράστη ότι η πράξη είναι επιζήμια για την περιουσία που διαχειρίζεται ή επιμελείται και τη θέλησή του να επιφέρει τη ζημία αυτή. Η πράξη προσλαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα και ο δράστης τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, όταν η περιουσιακή ζημία υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) και ήδη των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ. Περαιτέρω, έλλειψη της απαιτούμενης από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας της δικαστικής αποφάσεως, η οποία ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ιδίου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, προκειμένου ειδικώς για αθωωτική απόφαση, ενόψει του τεκμηρίου της αθωότητας, που θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. (Ν.Δ. 53/1974) και δεδομένου ότι αντικείμενο αποδείξεως στην ποινική δίκη αποτελεί η ενοχή και όχι η αθωότητα του κατηγορουμένου,

υπάρχει όταν: α) είτε δεν αναφέρονται στην απόφαση καθόλου, είτε αναφέρονται κατά τρόπο ελλιπή ή ασαφή, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και δικαιολογούν την κρίση για μη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων της αξιοποίησης πράξεως, που αποδίδεται στον κατηγορούμενο και β) δεν αναφέρονται στην απόφαση, ως προς το είδος τους, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά, καθώς και οι λόγοι (αιτιολογικές σκέψεις) για τους οποίους το δικαστήριο της ουσίας κατέληξε σε αθωωτική κρίση και δεν ήταν δυνατό να καταλήξει στο πόρισμα ότι ο κατηγορούμενος πραγμάτωσε την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της ελεγχόμενης αξιόποινης πράξης. Επίσης, στην αθωωτική απόφαση, για να είναι αυτή αιτιολογημένη, πρέπει να αναφέρεται ή να συνάγεται από ολόκληρο το περιεχόμενο του σκεπτικού της, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε για την διαμόρφωση της αθωωτικής κρίσης του το περιεχόμενο όλων ανεξαιρέτως των αποδεικτικών μέσων που μνημονεύονται στα πρακτικά, και όχι μόνο το περιεχόμενο μερικών από αυτά. Έτσι, υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας, όταν το δικαστήριο δεν αιτιολογεί με σαφήνεια και πληρότητα γιατί δεν πείστηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στα πρακτικά ή όταν δεν είναι βέβαιο ότι έλαβε υπόψη στο σύνολό τους όλα τα έγγραφα ή το περιεχόμενο όλων των μαρτυρικών καταθέσεων. Ούτε αρκεί για την πληρότητα της αιτιολογίας της αθωωτικής αποφάσεως μόνη η σκέψη ότι προέκυψαν αμφιβολίες για την ενοχή του κατηγορουμένου ή ότι δεν πείσθηκε το δικαστήριο, εκτός αν δεν προσκομίσθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ούτε εξετάσθηκε μάρτυρας. Δεν συνιστούν όμως έλλειψη αιτιολογίας η ενδεικτική μνεία ή η έξαρση της

αποδεικτικής αξίας κάποιου αποδεικτικού μέσου, που έλαβε υπόψη το δικαστήριο, για να σχηματίσει την κρίση του ή αιτιάσεις για παράλειψη χωριστής αναφοράς και αξιολόγησης ή συσχέτισης μεταξύ των αποδεικτικών μέσων, οι οποίες, με επίφαση την έλλειψη αιτιολογίας, πλήττουν την αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Εξάλλου, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του Κ.Ποιν.Δ., λόγο αναιρέσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν ο δικαστής αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει όταν το δικαστήριο της ουσίας δεν υπάγει σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν στη διάταξη που εφαρμόστηκε. Η εσφαλμένη ερμηνεία μπορεί να αναφέρεται και σε άλλη διάταξη νόμου, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Τέλος, περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως αυτής, η οποία υπάρχει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του αιτιολογικού με το διατακτικό και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσης.

B. Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Με το υπαριθ. 85/2016 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, παραπέμφθηκαν να δικασθούν ενώπιον του Τριμελούς

Εφετείου Κακουρημάτων οι

κλπ., ως υπαίτιοι του ότι :

«στη Σκάλα Ναυπάκτου, κατά το

χρονικό διάστημα από την 31-12-1996 ως και την 16-4-2007, που συνιστά μακρό χρόνο, οι κατηγορούμενοι δρώντας από κοινού, με ενότητα δόλου και με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος και ειδικότερα από κοινού και κατ' εξακολούθηση για μακρό χρόνο με την ιδιότητά τους ως υπάλληλοι, όντας Ηγούμενος ο πρώτος, μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου οι δεύτερος και τρίτος και μέλη όλοι της Αδελφότητας της «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος» Σκάλας Ναυπάκτου, που συνιστά νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (νπδδ) κατά τις διατάξεις του άρθρου 1§4 Ν 590/1977 «περί καταστατικού χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος», με πρόθεση ιδιοποιήθηκαν παράνομα χρήματα, τα οποία τα κατείχαν λόγω της ιδιότητάς τους ως υπάλληλοι του προαναφερόμενου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, χρησιμοποιώντας προς το σκοπό αυτό ιδιαίτερα τεχνάσματα (άρθρο 2 του π.δ. 1/§-3-1932 «περί του τρόπου διοικήσεως και διαχειρίσεως της κατά το άρθρο 8 του ν. 4684 διατηρούμενης περιουσίας των Μονών σε συνδυασμό με το άρθρο 11 του υπ' αριθμ. 39 Κανονισμού της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος της 12/06/1972 «περί των εν Ελλάδι Ορθοδόξων Ιερών Μονών και των Μουχαστηρίων»). Το αντικείμενο της πράξης των κατηγορουμένων, οι οποίοι εξακολούθησαν επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του παραπάνω εγκλήματος, ήταν ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, ενώ η ωφέλεια που επιδίωξαν και πέτυχαν και η αντίστοιχη ζημία που προξενήθηκε στο προαναφερόμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπερέβαιναν συνολικά το ποσό των 150.000 ευρώ όντας και ιδιαίτερα μεγάλης αξίας.

Συγκεκριμένα στον προαναφερόμενο τόπο και μακρό χρόνο, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, κατόπιν συναπόφασής τους και δρώντας από κοινού, με την υπαλληλική τους ιδιότητα και δη ως Ηγούμενος ο πρώτος και μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου οι

δεύτερος και τρίτος και μέλη όλοι της Αδελφότητας του ανωτέρω ΝΠΔΔ «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος» Σκάλας Ναυπάκτου (Ι.Μ.) οι κατηγορούμενοι με ενότητα δόλου ιδιοποιήθηκαν παράνομα, ενσωματώνοντας ο καθένας στην ατομική του περιουσία, κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, χρηματικά έσοδα της άνω Ι.Μ., τα οποία έλαβαν στην κατοχή τους λόγω της προαναφερόμενης υπαλληλικής τους ιδιότητας και τα οποία προέρχονταν από τις ακόλουθες πηγές: α) από δωρεές του ΝΠΙΔ «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ», β) από δωρεές ανωνύμων, γ) από χρηματικά ποσά επιχορηγήσεων, δ) από παροχή υπηρεσιών της Ιεράς Μονής, ε) από επιστροφές ΦΠΑ της ΔΟΥ Ναυπάκτου και στ) από τόκους τραπεζικών καταθέσεων, το συνολικό αντικείμενο των οποίων ανερχόταν στο ποσό των 2.865.357,79 ευρώ, που και υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ αλλά και ήταν ιδιαίτερα μεγάλο, όπως τα χρηματικά αυτά έσοδα της άνω Ι.Μ., αναλυτικά αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ/ Χρήση	1		1998 (σε δραχμές)	1999 (σε δραχμές)	2000 (σε δραχμές)	2001 (σε δραχμές)
	996 (σε δραχ μές)	199 7 (σε δραχμές)				
Υπόλοιπο 31/12 προηγούμενου έτους (έσοδα μέχρι 31/12/1994 73.972.000 μείον δαπάνες μέχρι 31/12/1994 63.706.789)	68 8	688 726	13.953. 052	12.372 .962	436.73 8	984.265
Δωρεές ΝΠΙΔ Αδελφότητας ΜΣ		16.0 00.000	198.275. 000	187.73 6.268	0	
Δωρεές Ανωνύμων			52.500.0 00	63.750 .000	3.303. 189	
Επιδοτήσεις - Επιχορηγήσεις			45.674. 000	42.048 .000	131.90 0.000	
Επιστροφές ΦΠΑ			29.140. 872	36.181 .928	0	
Παροχή			3.273.32	1.296.	10.331	3.182.

Υπηρεσιών και Πωλήσεις Αγαθών			0	112	.194	410
Τόκοι καταθέσεων				672.76	917.61	
				2	3	
				80.316		
				.000	0	
ΣΥΝΟΛΟ	68					
ΕΣΟΔΩΝ	8	72	16.6	340.816.	424.37	146.88
	6	88.726	044	4.032	8.734	675

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΕΣΟΔΟΥ/ Χρήση	20 02(€)	Χρήση 2003(€)	Χρήση 2004 (€)	Χρήση 2005 (€)	Χρήση 2006 (€)	Χρήση 2007 (€)
Υπόλοιπα προηγούμενου έτους (έσοδα μέχρι 31/12/1994 73.972.000 μείον δαπάνες μέχρι 31/12/1994 63.708.769)	31/12	48,9	2.053,	160,03	289,22	240,04	1.192,
Δωρεές ΝΠΙΔ Αδελφότητας ΜΣ		7	23				96
Δωρεές Ανωνύμων							
Επιδότησεις							
Επιχορηγήσεις							
Επιστροφές ΦΠΑ							1.053,
Παραχή Υπηρεσιών και Πωλήσεις Αγαθών		20.1	26.027	17.159	27.788,	20.195,	9.105,
Τόκοι καταθέσεων		90,95	,16	,74	83	56	38
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		20.2	28.080	17.319	28.076,	20.436,	11.359
		37,92	,39	,77	05	80	34

Εξάλλου και προς το σκοπό συγκάλυψης της από αυτούς παράνομης ιδιοποίησης για μακρό χρόνο του ιδιαίτερα μεγάλου αυτού ποσού των 2.865.357,79 ευρώ οι κατηγορούμενοι μετέλθαν ιδιαίτερων τεχνασμάτων μη εμφανίζοντας στους προϋπολογισμούς και απολογισμούς κάθε οικονομικού έτους αλλά ούτε και στα τηρούμενα βιβλία ταμείου της προαναφερόμενης Ι.Μ. την είσπραξη χρηματικών ποσών που έπρεπε να εμφανίζονται ως έσοδα στη διαχείριση του ΝΠΔΔ, τα οποία προέρχονταν από τις προαναφερόμενες, με στοιχεία α έως και στ, πηγές.

Ειδικότερα οι κατηγορούμενοι για τον προαναφερόμενο σκοπό μετέλθαν των ακόλουθων ιδιαίτερων τεχνασμάτων :

1) Σε αντίγραφα δύο (2) βιβλίων με τον τίτλο «ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ 1993-4, 1995-7 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ» και «ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ 1997-ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ» περιέχονται εγγραφές των ανωτέρω εισπραχθέντων χρηματικών ποσών, τα οποία εμφανίζονται ότι έχουν εισπραχθεί από την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σκάλας Ναυπάκτου, χωρίς ωστόσο να έχουν εγγραφεί στο τηρούμενο βιβλίο Ταμείου της χρηματικής διαχείρισης του εκκλησιαστικού ΝΠΔΔ, χωρίς να έχουν συμπεριληφθεί και υπολογιστεί στους συνταχθέντες προϋπολογισμούς όλων των ετών, ούτε και στους αντίστοιχους απολογισμούς και χωρίς να έχουν λάβει έγκριση από τον επιχώριο Μητροπολίτη κατά παράβαση των διατάξεων του ν.δ 496/1974 περί λογιστικού των ν.π.δ.δ., και του ν. 590/1977. Συνολικά δε, κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, ακολουθώντας την ανωτέρω μέθοδο, ιδιοποιήθηκαν παράνομα το χρηματικό ποσό των 2.865.357,79 ευρώ (όπως ανωτέρω αναλύεται), ενσωματώνοντας αυτό ο καθένας στην ατομική του περιουσία, κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες.

2) διενεργούσαν πάσης φύσεως δαπάνες τις οποίες εκταμίευαν από το συνολικά εισπραχθέν ποσό των 2.865.357,79 ευρώ του ανωτέρω ΝΠΔΔ «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος» χωρίς ωστόσο να έχουν προβλεφθεί και να υφίστανται αντίστοιχες πιστώσεις στους συνταχθέντες προϋπολογισμούς του ΝΠΔΔ «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος» και χωρίς οι δαπάνες αυτές να έχουν καταγραφεί στους συνταχθέντες απολογισμούς του εν λόγω ΝΠΔΔ (Ι.Μ.) και συνακόλουθα χωρίς το σύνολο αυτών των δαπανών να έχει υποβληθεί προς έγκριση και χωρίς βέβαια να έχει ελεγχθεί ούτε και εγκριθεί για τη νομιμότητά του από τον επιχώριο Μητροπολίτη. Πιο συγκεκριμένα οι κατηγορούμενοι μετήλθαν των ακόλουθων εξειδικευμένων ιδιαίτερων τεχνασμάτων: α) Τηρούσαν το βιβλίο εσόδων - εξόδων (ημερολόγιο Ταμείου) της Μονής κατά τρόπο μηχανογραφικό, χωρίς, όμως, εγκεκριμένο λογισμικό σχέδιο, το οποίο να παρεμποδίζει την οποιαδήποτε παρέμβαση για διόρθωση, προσθήκη ή αφαίρεση στοιχείων και χωρίς την

παράλληλη τήρηση χειρογράφου βιβλίου, η οποία να διασφαλίζει τις εγγραφές από τυχόν αυθαίρετες παρεμβάσεις, β) Δεν επέδειξαν στο διαχειριστικό έλεγχο των Οικονομικών Επιθεωρητών,) και το βιβλίο καθολικού της Μονής, γ) Δεν απέστειλαν προς θεώρηση από τον επιχώριο Μητροπολίτη τους προϋπολογισμούς και απολογισμούς της Ι.Μονής, μετά των αντίστοιχων παραστατικών, πλην των προϋπολογισμών των ετών 1996 και 1997, δ) Δεν απέστειλαν προς θεώρηση από τον επιχώριο Μητροπολίτη όλα τα γραμμάτια είσπραξης της περιόδου 1996 έως και 2003, ώστε άλλα έφεραν πράξη θεώρησης του Μητροπολίτου στην οπίσθια σελίδα, όπως ετών 1998 και 1999 και άλλα όχι, όπως έτους 2003, ε) Δεν τηρούσαν εν γένει τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής (Χ.Ε.Π) κατά τον προβλεπόμενο και συνήθη τύπο (πολύτυπα βιβλία προεκτυπωμένης αρίθμησης) και δεν ήταν θεωρημένα από τον Μητροπολίτη Ναυπάκτου, στ) Πραγματοποιούσαν δαπάνες που αφορούσαν επενδυτικά έργα ανέγερσης κτιριακών εγκαταστάσεων της Ιεράς Μονής χωρίς να τηρηθούν οι νόμιμες διαδικασίες ανάθεσης, ζ) Πραγματοποιούσαν δαπάνες ποσού 126.566 ευρώ για το έτος 1999 και ποσού 396.798,00

ευρώ για το έτος 2000 ήτοι συνολικού ποσού 523.364 ευρώ προς ΝΠΙΔ και συγκεκριμένα στο σωματείο «Αδελφότης Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου», στο οποίο εμφανίζεται ως εκπρόσωπος ο εκταμιεύοντας τα ανωτέρω ποσά από τη χρηματική διαχείριση του ΝΠΔΔ «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σκάλας Ναυπάκτου» με την αιτιολογία «επιστροφής χρημάτων» χωρίς να υπάρχει σχετική σύμβαση μεταξύ του ΝΠΔΔ «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σκάλας Ναυπάκτου» και του ανωτέρου σωματείου με την επωνυμία «Αδελφότης Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου. Συγκεκριμένα για τις προαναφερόμενες δαπάνες δεν υπάρχει αντίστοιχη πίστωση στους συνταχθέντες προϋπολογισμούς της Ιεράς Μονής και δεν αιτιολογείται από νόμιμο λόγο, με αποτέλεσμα οι δαπάνες αυτές να είναι καταλογιστέες ως έλλειμμα μη νόμιμης πληρωμής δαπάνης, η) Ενέγραψαν ως δαπάνη της διαχείρισης της επένδυσης ή του Ξενώνα της «Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Σκάλας

Ναυπάκτου» «Δωρεές προς την Ιερά Μονή Μεταμόρφωσης του Σωτήρα συνολικού ποσού 35.561 ευρώ και συγκεκριμένα για το έτος 2001 ποσό 4.211 ευρώ, για το έτος 2002 ποσό 6.800 ευρώ, για το έτος 2003 ποσό 6.650 ευρώ, για το έτος 2004 ποσό 3.600 ευρώ, για το έτος 2005 ποσό 11.500 ευρώ και για το έτος 2006 ποσό 2.800 ευρώ, για την οποία παρόλο που εκδόθηκε γραμμάτιο εισπραξης και έχει γραφεί στο τηρούμενο βιβλίο ταμείου, η δαπάνη αυτή νομικά και δημοσιολογιστικά θεωρείται ως μη υφιστάμενη αφού δεν νοείται δωρεά ίδιου Νομικού Προσώπου προς του εαυτά του, αποτελεί δηλαδή πράξη «οίκοθεν» και προ της διενέργειας του ελέγχου αναπλήρωσης δημιουργηθέντος ελλείμματος και θ) Ενέγραψαν στο βιβλίο διαχείρισης επένδυσης ή Ξενώνα κατά το έτος 1999 ποσό σε δραχμές 80.316.000 ή σε ευρώ 235.704 και συγκεκριμένα ενέγραψαν το ανωτέρω ποσό στις 05/05/1999 με αναφερόμενο γραμμάτιο εισπραξης Νο 86, ως έσοδο από την Ιερά Μονή και ως έξοδο-δαπάνη την ίδια ημερομηνία με αναφερόμενο παραστατικό (Τιμολόγια 1-9) και

αιτιολογία «Επίπλα-διάκοσμος-εξοπλισμός». Πρόκειται δηλαδή για διάθεση εξοπλισμού επίπλων κλπ. της Ιεράς Μονής προς τον ξενώνα που ανεγειρόταν και με τη χρηματοδότηση του αναπτυξιακού νόμου 1892/1990 και αφορούσε λογιστικό χειρισμό εγγραφής ισόποσου εσόδου και εξόδου και όχι χρηματικό έσοδο της διαχείρισης της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σκάλας Ναυπάκτου ούτε αντίστοιχη χρηματική εκταμίευση πληρωμής. Συνολικά κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, μη τηρώντας τη νομιμότητα και κατά παράβαση των διατάξεων του ν.δ 496/1974 περί λογιστικού των ν.π.δ.δ., του Κανονισμού 39/1972 και του ν. 590/1977, και με χρήση των προαναφερόμενων ιδιαίτερων τεχνασμάτων οι κατηγορούμενοι λογιστικά παρέστησαν, ότι δήθεν αναλώθηκαν για τους σκοπούς του νπδδ της Ιεράς Μονής, ενσωματώνοντας ο καθένας στην ατομική του περιουσία, κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, τα ακόλουθα χρηματικά ποσά που και ειδικότερα:

Έτος Χρήση	Δαπάνες	ΔΩΡΕΑ ΣΤΗΝ ΙΜΜΣ	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΙΜΣ
1996	0	0	0
1997	8.028,00	0	0
1998	963.883,00	0	0
1999	1.244.130,00	0	126.566,00
2000	428.246,00	0	396.798,00
2001	12.122,00	4.211,00	0
2002	18.184,69	6.800,00	
2003	27.920,36	6.650,00	
2004	17.030,55	3.600,00	
2005	27.636,01	11.500,00	
2006	19.243,65	2.800,00	
2007		10.026	
ΣΥΝΟΛ Α	2.778.850	35.581,00	523.364,00

Γ. ΟΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ 110/2018 ΑΘΩΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδος οδηγήθηκε στην προσημειούμενη αθωωτική για τους κατηγορούμενους απόφαση, με το εξής, κατά πιστή αντιγραφή, σκεπτικό:

«Εν προκειμένω από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, όλα τα έγγραφα που αναγνώστηκαν μεταξύ των οποίων και φωτογραφίες των εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων (ήτοι ξενώνα και διοργάνωσης συνεδρίων και συναφών εκδηλώσεων) που επισκοπήθηκαν και τις αιτιολογίες των παρόντων κατηγορουμένων αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στη θέση «Αγία Τριάδα» της (πρώην) Κοινότητας

Σκάλας Ναυπάκτου ιδρύθηκε με το Π.Δ. 601/1980 και σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 39 παρ. 3 και 67 του Ν. 590/1977 καθώς και στο άρθρο 2 παρ. α του με αριθ. 39/1972 Κανονισμού περί των «Ελλάδι Ορθοδόξων Ιερών Μονών και Ησυχαστηρίων» Ιερά Κοινοβιακή Μονή με την Επωνυμία «Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος», η οποία αποτελεί Νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Οι κατηγορούμενοι κατηγορούνται ότι κατά το χρονικό διάστημα από 31-12-1996 έως 16-4-2007, που συνιστά μακρό χρόνο, από κοινού με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος ως υπάλληλοι, όντας ο πρώτος τούτων Ηγούμενος, μέλη του ηγουμενοσυμβουλίου ο δεύτερος και ο τρίτος και μέλη της αδελφότητας της Ιεράς Μονής, που συνιστά ΝΠΔΔ οι λοιποί ιδιοποιήθηκαν παράνομα το συνολικό ποσό των 2.865.357,79 Ευρώ που προήρχοντο από δωρεές του Ν.Π.Ι.Δ. «αδελφότητας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ναυπάκτου», β) από δωρεές ανωνύμων, γ) από χρηματικά ποσά επιχορηγήσεων, δ) από παροχή υπηρεσιών της Ιεράς μονής από επιστροφές ΦΠΑ από τόκους τραπεζικών καταθέσεων, όπως απεικονίζονται στο διατακτικό. Ότι προς συγκάλυψη της παράνομης ιδιοποίησης μετέλθαν ιδιαίτερα τεχνάσματα, κατά τα εκτιθέμενα ειδικότερα στην κατηγορία τρόπο και ότι συνολικά ιδιοποιήθηκαν το ανωτέρω ποσό παριστάνοντας ψευδώς ότι αυτό αναλώθηκε για τους σκοπούς της Ιεράς Μονής κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από το έτος 1997 έως 16-4-2007. Αποδείχθηκε ότι με τη με αριθ. 64131/ΝΝ711/Ν. 1892/90/4-12-1997 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας υπήχθη στις διατάξεις του Ν. 1892/1990 επένδυση της Ιεράς Μονής για τη δημιουργία και τον εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στη Ναύπακτο συνολικού κόστους 629.100.000 δραχμών, το οποίο

οριστικοποιήθηκε στο ποσό των 630.012.000 δρχ. Με ίδια συμμετοχή κατά ποσοστό 65% ήτοι 409.508.000 δρχ. Και επιχορήγηση κατά ποσοστό 35% ήτοι 220.504.000 δρχ. Η επένδυση αυτή ολοκληρώθηκε στις 30-11-1999. Με τη με αριθ. Πρωτ. 50083/ΝΝ711/Ν.1892/90/25-2-2000 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας διαπιστώθηκε η πραγματοποίηση της επένδυσης και πιστοποιήθηκε η έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας αυτής. Στις 28-2-2011 διενεργήθηκε έλεγχος στην Ιερά Μονή από το ΣΔΟΕ. Διαπιστώθηκε ότι το ποσό της ανωτέρω επιχορήγησης έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία της Ι. Μονής και στο βιβλίο Διαχειριστού. Ότι μεγάλος αριθμός συνδρομητών και φίλων της Αδελφότητας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος συνεισέφερε στην ανέγερση του Ξενώνα της Μονής. Ότι ο κύριος χρηματοδότης για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής ήταν η αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Συνεπώς το ποσό της προαναφερόμενης επιχορηγήσεως καταχωρήθηκε στα βιβλία της Μονής και διατέθηκε για την ανέγερση του ξενώνα. Δεν το ιδιοποιήθηκαν παράνομα οι κατηγορούμενοι. Συνδρομητές δε και φίλοι της Αδελφότητας συνεισέφεραν στην ανέγερση αυτού (ξενώνα) και δεν διαπιστώθηκαν παραλείψεις και παρατυπίες κατά τον έλεγχο των ισολογισμών και απολογισμών των ετών 1988-1999 και 2000 από το ΣΔΟΕ (ΒΛ. ΤΟ ΜΕ ΑΡΙΘ. Πρωτ. 6946/30-6-2011 έγγραφο του ΣΔΟΕ). Ο μάρτυρας Οικονομικός Επιθεωρητής, που συνέταξε την από 31-12-2016 έκθεση ελέγχου κατέθεσε ότι «Υπάρχουν παραστατικά. Εγιναν οι δαπάνες. Εγινε ο ξενώνας». Δεν κατέθεσε για παράνομη ιδιοποίηση της επιχορήγησης και των δωρεών (συνδρομών) ανωνύμων. Αλλωστε οι Επιθεωρητές και κατά τη σύνταξη του ισολογισμού χρηματικής διαχείρισης ή άλλως ισοζυγίου Ταμειακής

κίνησης του χρονικού διαστήματος από 31-12-1994 μέχρι 16-4-2007 διαπίστωσαν πλεόνασμα 51,96 Ευρώ. Περαιτέρω στο ανωτέρω έγγραφο του ΣΔΟΕ εκτίθεται ότι η επιστροφή ΦΠΑ από τη Δ.Ο.Υ Ναυπάκτου καταχωρήθηκε στα βιβλία της Ιεράς Μονής. Ωστόσο τα ποσά, που εισέπραξε η Ι. Μονή ως επιστροφές ΦΠΑ δεν είχαν τον χαρακτήρα εσόδων (όπως αβάσιμα εκτίθεται στην κατηγορία). Ήταν εισπράξεις για λογαριασμό τρίτων. Έτσι η αναγραφή του επιστρέφοντος ΦΠΑ ως εσόδου στο βιβλίο εσόδων – εξόδων δεν θα ήταν νόμιμη, διότι δεν αποτελούσε έσοδο του αναπτυξιακού προγράμματος (βλ. την από 23-6-2001 βεβαίωση της Φοροτεχνικού Παρασκευής Σταμάτη καθώς και την από 15-7-2002 Λογιστική Έκθεση της εταιρείας με την επωνυμία «

ΕΠΕ»). Αλλωστε οι επιστροφές αυτές ύψους 71.245.334 δρχ. καταχωρήθηκαν στο βιβλίο διαχείρισεως (ταμειακού Αναπτυξιακών προγραμμάτων). Στο ανωτέρω έγγραφο του ΣΔΟΕ εκτίθεται ότι για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής (στην προαναφερόμενη επένδυση) κύριος χρηματοδότης της Ι. Μονής ήταν η Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου. Πράγματι μεταξύ της Ι. Μονής και της ανωτέρω Αδελφότητας, νομίμως εκπροσωπούμενων καταρτίσθηκε η από 20-11-1997 συμφωνία με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ – ΣΥΜΒΑΣΗ ΧΟΡΗΓΩΝ ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΩΝ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ»

Στη Ναύπακτο σήμερα 20 Νοεμβρίου 1997 οι παρακάτω συμβαλλόμενοι:

Αφ' ενός μεν Αρχιμ. Π. , π. και π.
 αποτελούντες το Ηγουμενοσυμβούλιον της Ιεράς
 Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου,

Αφ' ετέρου δε Αρχιμ. , Πρόεδρος, και π.
 , Γραμματεύς του Συλλόγου «ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ», έχοντες υπόψη τις
 μέχρι σήμερα στενές σχέσεις, την συνεργασία, την αλληλοβοήθεια και τις
 σχετικές Αποφάσεις – Πρακτικά της Ιεράς Μονής και του Συλλόγου,
 συναποφασίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου, επιθυμεί και
 συντόμως πρόκειται να προβεί στην υλοποίηση ενός Επιχορηγούμενου
 Επενδυτικού Έργου, για το οποίο αυτή έχει ζητήσει την υπαγωγή της στα
 αναπτυξιακά προγράμματα του Νόμου 1892/90, επένδυσης που αναφέρεται
 στην προσθήκη και στον εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής κτιρίων για
 την εξυπηρέτηση κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, δηλαδή στην
 ανέγερση Ξενώνα κ.λ.π. αιθουσών και εξοπλισμού τους, και εξ όσων
 γνωρίζει η αίτησή της πρόκειται συντόμως και επισήμως να εγκριθεί από τα
 αρμόδια Υπουργεία και Κρατικά Όργανα.

Ο Σύλλογος «ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
 ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ», εφ' όσον η αίτησή της Ιεράς Μονής εγκριθεί, θα αναλάβει την
 υποχρέωση να βοηθήσει οικονομικώς στην υλοποίηση αυτού του
 Επιχορηγούμενου Επενδυτικού Έργου. Η βοήθεια αυτή θα είναι, ανάλογα με
 τις οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου:

Πρώτον υπό μορφή δωρεάς διαφόρων χρηματικών ποσών αναλόγως
 προς την οικονομική δυνατότητα του Συλλόγου και

Δεύτερον υπό μορφή Ατόκου Χορηγίας μετ' Επιστροφής, οποιουδήποτε ποσού ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου και για όσο χρονικό διάστημα χρειαστεί, προς το Επενδυτικό Έργο, με σκοπό την κάλυψη προσωρινών αναγκών του Επενδυτικού Έργου (πληρωμή επιστρεφόμενου ΦΠΑ δαπανών, εξόφληση τιμολογίων, μέχρι να γίνει η είσπραξη της Επιχορηγήσεως ή και οποιασδήποτε άλλης ανάγκης του έργου), ήτοι ο Σύλλογος θα δώσει χρήματα στο Επενδυτικό έργο της Ιεράς Μονής, όταν αυτό χρειάζεται, δια την εξυπηρέτηση διαφόρων αναγκών και τα οποία χρήματα της Ατόκου Χορηγίας μετ' Επιστροφής, θα επιστραφούν στο Σύλλογο, ατόκως και χωρίς καμμία άλλη προσαύξηση, χωρίς περιορισμό χρόνου, και όταν το Επενδυτικό Έργο θα δυνηθεί να τα επιστρέψει.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΛΟΥΛΙΟΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ»

Συνεπώς είχε συναφθεί σύμβαση ατόκου δανείου και νομίμως αποδόθηκε το ποσό αυτό των 523.364,00 Ευρώ από την Ι. Μονή προς την Αδελφότητα, μη ιδιοποιηθέντος παράνομα του ποσού αυτού από τους πέντε πρώτους κατηγορουμένους, όπως ισχυρίσθηκε αβάσιμα ο μάρτυρας στο ακροατήριο. Περαιτέρω τα εισπραχθέντα από την Ι. Μονή χρηματικά ποσά είχαν καταχωρηθεί στα βιβλία που προβλέπει η

ισχύουσα νομοθεσία. Ειδικότερα, όπως εκτίθεται στις Εκθέσεις Οικονομικού Διαχειριστικού Ελέγχου των χρήσεων του ένδικου χρονικού διαστήματος, που συνέταξαν οι Συνεργαζόμενοι Ορκωτοί Λογιστές της εταιρείας με την επωνυμία «ΣΟΛ α.ε.» : 1) η Ιερά Μονή τήρησε τα βιβλία και στοιχεία που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία 2) το σύνολο των εσόδων, δαπανών, εισπράξεων και πληρωμών, τα οποία καταχωρήθηκαν στα βιβλία βρέθηκαν απολύτως σύμφωνα με τα εκδοθέντα παραστατικά, 3) Υποβλήθηκαν στη ΔΥΟ οι δηλώσεις ΦΠΑ και οι δηλώσεις φόρου εισοδήματος, 4) η εκπρόθεσμη καταχώρηση σε ορισμένες περιπτώσεις δαπανών, εσόδων στα βιβλία, καθώς και η εκπρόθεσμη υποβολή ορισμένων δηλώσεων στη ΔΟΥ. Οφείλεται στην έλλειψη λογιστικών και φορολογικών γνώσεων των μοναχών και δεν αλλοιώνει τον χαρακτήρα της ορθής διαχειρίσεως. Επισημαίνεται δε ότι από τους ελέγχους τους οποίους διενήργησαν, διαπιστώθηκε ότι η εν γένει διαχείριση έγινε με τάξη και επιμέλεια, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας. Συνεπώς δεν εκδήλωσαν έμπρακτα εξωτερική συμπεριφορά παράνομου ιδιοποίησης παραλείποντας προς συγκάλυψη αυτής συνειδητά την μη καταχώρηση στα οικεία βιβλία εσόδων και δαπανών. Το γεγονός ότι τηρούσαν βιβλίο εσόδων – εξόδων χωρίς εγκεκριμένο λογισμικό σχέδιο, ότι δεν απέστειλαν προς θεώρηση στον επιχώριο Μητροπολίτη όλα τα γραμμάτια είσπραξης της περιόδου 1995 έως 2003 προκειμένου να εγκριθούν για την νομιμότητα τους, δεν υποδηλώνει πραγμάτωση θελήσεως παράνομου ιδιοποίησης. Ούτε οι δημοσιονομικές παραλείψεις υποδηλώνουν πρόθεση παρανόμου ιδιοποίησης. Συνακόλουθα δεν στοιχειοθετείται η τέλεση της πράξεως της υπηρεσιακής υπεξαίρεσεως και πρέπει οι κατηγορούμενοι να κηρυχθούν αθώοι».

Δ. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΙΡΕΤΕΑ Η ΩΣ ΑΝΩ ΑΠΟΦΑΣΗ

Δα. Αναφορικά με την επιβαλλόμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία (άρθ. 510 παρ. 1 στοιχ. Δ ΚΠΔ)

Από το προπαρατιθέμενο σκεπτικό της εκδοθείσας απόφασης, είναι προφανές ότι αυτή στερείται ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, αφού **σωρευτικά** α) αναφέρονται σ' αυτήν **κατά τρόπο ελλιπέστατο και ασαφέστατο**, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και δικαιολογούν την κρίση για μη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων της αξιοποίνου πράξεως, που αποδόθηκε στους κατηγορούμενους β) δεν αναφέρονται στην απόφαση, ως προς το είδος τους, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά, καθώς και οι λόγοι (αιτιολογικές σκέψεις) για τους οποίους το δικαστήριο της ουσίας κατέληξε σε αθωωτική κρίση και δεν ήταν δυνατό να καταλήξει στο πόρισμα ότι οι κατηγορούμενοι πραγμάτωσαν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης, που τους αποδόθηκε, γ) από ολόκληρο το περιεχόμενο του προπαρατιθέμενου σκεπτικού της, συνάγεται, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ούτε συνεκτίμησε για την διαμόρφωση της αθωωτικής κρίσης του το περιεχόμενο όλων ανεξαιρέτως των αποδεικτικών μέσων που μνημονεύονται στα πρακτικά, δ) η ως άνω απόφαση δεν αιτιολογεί, με σαφήνεια και πληρότητα, γιατί δεν πείστηκε για την ενοχή των κατηγορουμένων από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στα πρακτικά, είναι δε αδιστακτως βέβαιο ότι δεν έλαβε υπόψη στο σύνολό τους όλα τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν καθώς και το περιεχόμενο όλων των μαρτυρικών καταθέσεων.

Εδικώτερα:

1. Η ως άνω απόφαση 110/2018, για να καταλήξει στο αθωωτικό πόρισμά της, συγχέει τον ταμειακό έλεγχο της Ι. Μονής (που δεν ήταν ο κρίσιμος) με τον διαχειριστικό έλεγχο (που ήταν ο κρίσιμος) και στηρίζει προεχόντως την κρίση της για την έλλειψη της αντικειμενικής υποστάσεως του αδικήματος, που αποδόθηκε στους κατηγορούμενους, σε τυχαίο ταμειακό

έλεγχου, αγνοώντας το αποδεδειγμένο γεγονός των παρανόμων εξαγωγών χρηματικών ποσών από το ταμείο του ΝΠΔΔ της Μονής Μεταμορφώσεως. Συγκεκριμένα διαλαμβάνει: «Αλλωστε οι Επιθεωρητές και κατά τη σύνταξη του ισολογισμού χρηματικής διαχείρισης ή άλλως ισοζυγίου Ταμειακής κίνησης του χρονικού διαστήματος από 31-12-1994 μέχρι 16-4-2007 διαπίστωσαν πλεόνασμα 51,96 Ευρώ» (σελ. 27). Όμως ο Οικονομικός Επιθεωρητής, που εξετάστηκε ως μάρτυρας κατηγορίας και στο πόρισμα του οποίου στηρίχθηκε η αποδοθείσα στους κατηγορούμενους κατηγορία κατέθεσε: «Φαίνεται και στο πόρισμά μου στη σελίδα 11, πλεόνασμα 51 Ε. Έχει δικαίωμα ο ελεγκτής να ελέγξει το ταμείο. **Δεν είναι δημοσιονομικός έλεγχος** είναι έλεγχος ταμείου. Θα ερευνούνταν το έλλειμμα. Έλεγχος ταμείου της δεδομένης στιγμής που δεν βρήκε κανένα έλλειμμα. **Δεν είναι έλεγχος ουσίας**. Είναι να δούμε αν με βάση τα βιβλία μας κλέβει ο ταμίας» (απόφαση 110/2018, σελ. 7). Πράγματι, το ταμειακό υπόλοιπο, δεν αποδεικνύει την χρηστή διαχείριση, αφού μπορεί να είναι αποτέλεσμα ελλিপών, παραπλανητικών ή επιτηδευμένων εγγραφών. Στην προκειμένη περίπτωση, διαπιστώθηκε ότι ποσόν 523.364 ευρώ εξήχθησαν παρανόμως από το Ταμείο του ΝΠΔΔ της Μονής, προς το Ιδιωτικό Ταμείο του Σωματείου Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου. Αν δεν είχε γίνει αυτή η μεταφορά, το ΝΠΔΔ θα είχε πλεόνασμα το άθροισμα των δύο ποσών, ήτοι: $523.364 + 51,96 = 523.364$ ευρώ. Το ποσό λοιπόν 523.364 ευρώ ΛΕΙΠΕΙ από το υπόλοιπο που έπρεπε να έχει το ταμείο του ΝΠΔΔ της Μονής στις 16-4-2007. Αυτό το έλλειμμα που έχει διαπιστωθεί αρμοδίως από τον αρμόδιο Επιθεωρητή και εξετασθέντα μάρτυρα

και αποτυπώνεται στην Έκθεση Ελέγχου 635/2015 (αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018), είτε ΥΠΕΞΑΙΡΕΘΗΚΕ, εάν δεν υπάρχουν νόμιμα παραστατικά (που πάντως δεν προέκυψε ότι υπάρχουν, αφού δεν κατατέθηκαν σχετικά παραστατικά) και αν πήγε σε λογαριασμούς των κατηγορουμένων είτε ατομικούς είτε τρίτων στους οποίους έχουν δικαίωμα ανάληψης, είτε με το ποσόν αυτό ΖΗΜΙΩΘΗΚΕ το ΝΠΔΔ σε περίπτωση που τα χρήματα να μην πήγαν σε ατομικούς λογαριασμούς τους ούτε σε λογαριασμούς τρίτων στους οποίους οι κατηγορούμενοι έχουν δικαίωμα ανάληψης, αλλά πήγαν σε άγνωστο προορισμό. Υπάρχει λοιπόν έλλειμμα διαπιστωμένο 523,364 ευρώ, και έμενε να αποδειχθεί αν τα χρήματα

αυτά ΥΠΕΞΑΙΡΕΘΗΚΑΝ από την Μονή ή με το έλλειμμα αυτό ΖΗΜΙΩΘΗΚΕ το ΝΠΔΔ της Μονής. Συνεπώς με το να αποδέχεται το Δικαστήριο το (στιγμιαία πλεοναστικό) ταμειακό υπόλοιπο ως στοιχείο αποδεικτικό, και με το να αγνοεί τα πορίσματα του διαχειριστικού ελέγχου, όπως αποτυπώνεται στην Έκθεση Ελέγχου 635/2015 (αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018) και την κατάθεση του διενεργήσαντος τον έλεγχο αυτό Οικονομικού Επιθεωρητή είναι βέβαιο ότι όχι μόνο δεν αξιολόγησε αλλά ούτε καν έλαβε υπόψη του τα δεδομένα της ως άνω Έκθεσης Ελέγχου (χαρακτηριστικό είναι ότι δεν κάνει μνεία αυτής στο σκεπτικό του ούτε επιγραμματικά) αλλά ούτε και την κατάθεση του συντάξαντος αυτήν Οικονομικού Επιθεωρητή, στερώντας έτσι από την εκδοθείσα απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία.

2. Με αντιφατική αιτιολογία το Δικαστήριο παρόλο που κρίνει ότι δεν υπάρχει έλλειμμα στην διαχείριση του ΝΠΔΔ Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, για να καταλήξει στην αθωωτική κρίση του, αξιολογεί και αιτιολογεί την εξαγωγή του ποσού 523.364 ευρώ από το Ταμείο της Μονής προς το ταμείο του Ιδιωτικού Σωματείου Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και για να επιστηρίξει την κρίση του, λαμβάνει υπόψη του ως αποδεικτικό στοιχείο μια άκυρη και συνακόλουθα παράνομη σύμβαση δωρεάς, συναφθείσας μεταξύ αφενός της ΙΜΜΣ και αφετέρου του Σωματείου Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, παραθέτοντας μάλιστα σε πιστή αντιγραφή όλο το περιεχόμενο της εν λόγω συμβάσεως. Η σύμβαση αυτή είναι Αυτοσύμβαση και κατά Νόμον ΑΚΥΡΗ (άρθρο 235 Α.Κ. το οποίο διαλαμβάνει: «Δικαιοπραξία του αντιπροσώπου με τον εαυτό του. Ο αντιπρόσωπος δεν μπορεί να επιχειρήσει στο όνομα του αντιπροσωπευομένου δικαιοπραξία με τον εαυτό του ατομικά ή με την ιδιότητά του ως αντιπροσώπου άλλου, εκτός αν ο αντιπροσωπευόμενος είχε επιτρέψει, τη δικαιοπραξία ή αυτή συνίσταται αποκλειστικά στην εκπλήρωση υποχρέωσης. Αυτοσύμβαση που δεν έχει περιβληθεί τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου είναι άκυρη»). Και είναι αυτοσύμβαση, γιατί ο νόμιμος εκπρόσωπος και των δυο συμβαλλομένων είναι το ίδιο και το αυτό πρόσωπο, ο . Αλλά και όλα τα μέλη της Μονής είναι και μέλη του Συλλόγου. Οι και που

παρουσιάζονται ως μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου της Μονής, είναι συγχρόνως και μέλη του Συλλόγου-Σωματείου. Και ο που παρουσιάζεται ως Γραμματέας του Συλλόγου-Σωματείου είναι συγχρόνως και Γραμματέας της Μονής. Το παράνομο της σύμβασης αυτής παραθέτει αναλυτικά ο Οικονομικός Επιθεωρητής και μάρτυρας στην υπ' αριθμ. 635/2015 Έκθεση Ελέγχου (αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018), διαλαμβάνοντας επί λέξει (σελ. 28): «Στις ανωτέρω δαπάνες περιλαμβάνεται ποσό μετατρεπόμενο σε ευρώ από 126.566,00 για το έτος 1999 και 396.768,00 για το έτος 2000 στην αιτιολογία των οποίων αναγράφεται "επιστροφή χορηγίας" "ΑΜΣΝ". Πρόκειται για το σωματείο "Αδελφότης Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου" με ΑΦΜ:090067910, μέλη κυρίως τους μοναχούς της αδελφότητας της Ιεράς Μονής και λίγων λαϊκών πολιτών. Εκπρόσωπος του σωματείου εμφανίζεται ο

με ΑΦΜ: ο οποίος είναι και κατά τα ελεγχόμενα έτη ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής. Η εκταμίευση χρηματικού ποσού από τη χρηματική διαχείριση του ΝΠΔΔ της Ιεράς Μονής σε ΝΠΙΔ του σωματείου αποτελεί μη νόμιμη δαπάνη, εκτός των αναφερόμενων λόγων της μη ύπαρξης αντίστοιχης πίστωσης, και για το λόγο ότι δεν αιτιολογείται από νόμιμο λόγο. Η αιτιολόγησή της ως "επιστροφή χορηγίας" δεν υποστηρίζεται από σχετική σύμβαση μεταξύ του ΝΠΔΔ και του σωματείου. Επιπροσθέτως δε, καθόσον το ηγουμενοσυμβούλιο της Ιεράς Μονής ως νόμιμος διατάκτης για τη διαχείριση των δαπανών της Ιεράς Μονής αποτελείται από τα ίδια πρόσωπα τα οποία συμμετέχουν και στη διοίκηση του σωματείου. Πρόκειται δηλαδή για περίπτωση "αυτοσύμβασης" του άρθρου 235 του Α.Κ., η οποία είναι άκυρη και η σχετική δαπάνη καταλογιστέα ως έλλειμμα μη νόμιμης πληρωμής δαπάνης».«Από τα συνολικά ποσά προς καταλογισμό θα πρέπει να καταλογισθούν σε βάρος του ΝΠΙΔ Σωματείο Αδελφότης Μεταμόρφωσης Σωτήρος Ναυπάκτου ποσό 126566,00 ευρώ για το έτος 1999 και ποσό από 396798,00 ευρώ για το έτος 2000 αφού εν γνώσει των διοικούντων αυτού οι οποίοι ήταν οι ίδιοι υπεύθυνοι διαχείρισης και του ΝΠΔΔ της Ιεράς Μονής, έλαβαν ποσά σε εκτέλεση ανύπαρκτης – άκυρης και σε κάθε περίπτωση μη νόμιμης σύμβασης» (635/2015, σελ. 31). Ο ίδιος Επιθεωρητής εξεταζόμενος ως μάρτυρας

ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων καταθέτει επί λέξει: «Όποια σύμβαση λοιπόν υπάρχει και ήταν, υπάγεται στο νόμο περί αυτοσύμβασης όπως αναφέρεται στο δημόσιο. Οφείλει να εξαιρέσει τον εαυτό του, προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει μόνο σε συμβολαιογράφο» (απόφαση 110/2018, σελ. 4). «Δεν υπήρχε σύμβαση, υπήρχε αυτοσύμβαση. Δεν ετέθη υπόψη μου, προβληματική είναι. Αυτό είναι το πρόβλημα που συζητάμε από τότε μέχρι τώρα. Έχουν μπερδέψει τα νομικά πρόσωπα» (σελ. 6). «Στο σωματείο, επί το πλείστον, ήταν οι ίδιοι μέλη οι μοναχοί, πλέον κάποιων λαϊκών» (σελ. 7). Επιπρόσθετα τόσο από την κατάθεση του Οικονομικού Επιθεωρητή όσο και από την κατάθεση του μάρτυρα

ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων προέκυψε ότι η σύμβαση αυτή δεν εγκρίθηκε ποτέ από τον οικείο Μητροπολίτη, ως ασκούντα τον έλεγχο νομιμότητας της διαχείρισης των Ι. Μονών της δικαιοδοσίας του (ν.590/1977, άρθρο 39, παρ. 6 βλ. και Γνωμοδότηση ΝΣΚ 291/2012) δεν περιλαμβάνεται στους Προϋπολογισμούς και Απολογισμούς της Μονής, (Κανονισμός 39/1972 της Εκκλησίας της Ελλάδος «περί των έν Έλλάδι Όρθοδόξων Ίερών Μονών και των Ήσυχαστηρίων»: «στ) Το διαχειριστικόν έτος δια τας Ι. Μονάς άρχεται τη 1η Ιανουαρίου και λήγει τη 31η Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Καθ' έκαστον έτος υποβάλλεται εντός των νομίμων προθεσμιών Προϋπολογισμός και Απολογισμός τη οικεία Εκκλησιαστική αρχή... Εσωτερικός Κανονισμός της Μονής: «Η Ιερά Μονή ανήκουσα εις την Ιεράν Μητρόπολιν Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου τελεί υπό Κανονικήν δικαιοδοσίαν του Κυριάρχου Μητροπολίτου... Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου ως Κυριάρχης της περιοχής: ...ια) Ασκει τον έλεγχον της νομιμότητος της Οικονομικής διαχειρίσεως» (άρθρο 4). «Το Ηγουμενοσυμβούλιον συντάσσει τον προϋπολογισμόν εκάστου έτους τον οποίον υποβάλλει εις την αδελφότητα προς έγκρισιν και εν συνεχεία τον υποβάλλει εις την Ιεράν Μητρόπολιν προς έγκρισιν. Ωσαύτως συντάσσει τον απολογισμόν εκάστου έτους τον οποίον υποβάλλει κατ' αρχάς εις την Αδελφότητα και εν συνεχεία εις την Ιεράν Μητρόπολιν προς έλεγχον της νομιμότητας των εξόδων» (άρθρο 30), δεν εγκρίθηκε από την Ολομέλεια της Αδελφότητας της ΙΜΜΣ, όπως έπρεπε, κατά ρητή πρόβλεψη του Εσωτερικού Κανονισμού αυτής (άρθρου 34 του Εσωτερικού Κανονισμού της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως, μόνον η

Ολομέλεια μπορεί να αποφασίζει για δαπάνη πέραν των 500.000 δρχ. (=1.467 ευρώ): «Η ολομέλεια της Αδελφότητας, εκτός των δια του παρόντος κανονισμού καθοριζομένων αρμοδιοτήτων αυτής, επί πλέον: α) Αποφασίζει δια πάσαν δαπάνην πέραν των 500.000 δρχ.» (=1.467 ευρώ), δεν έχει καταχωρηθεί στα βιβλία, που κατά νόμο τηρεί η Ι.Μονή, δεν αναφέρεται σε κανέναν έλεγχο, σε κανένα έγγραφο, δεν μνημονεύεται σε κανένα έλεγχο της Μονής, ακόμα και σ'αυτούς, που επικαλέστηκαν οι κατηγορούμενοι, ούτε καν τον έλεγχο του ΣΔΟΕ 2011 τον οποίο το Δικαστήριο αξιολόγησε ως στοιχείο για την απαλλαγή των κατηγορουμένων, δεν ερευνήθηκε από το Δικαστήριο η νομιμοποίηση των συμβληθέντων σ'αυτή μερών. Το κυριώτερο είναι ότι η επίμαχη σύμβαση φέρεται ότι καταρτίσθηκε 20-11-1997, **χωρίς να φέρει βεβαία χρονολογία, και εφόσον το πρώτον, μετά από 21 χρόνια εμφανίστηκε το πρώτον στο Δικαστήριο, είναι περισσότερο από βέβαιο ότι καταρτίσθηκε για τις ανάγκες της δίκης.** Η 110/2018 απόφαση του Δικαστηρίου, με ασαφή αιτιολογία συνδέει τον έλεγχο του ΣΔΟΕ 2011 με την επίμαχη σύμβαση, διαλαμβάνοντας στο σκεπτικό της: «...Στο ανωτέρω έγγραφο του ΣΔΟΕ εκτίθεται ότι για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής (στην προαναφερόμενη επένδυση) κύριος χρηματοδότης της Ι.Μονής ήταν η Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου. Πράγματι μεταξύ της Ι.Μονής και της ανωτέρω Αδελφότητας, νομίμως εκπροσωπούμενων καταρτίσθηκε η από 20-11-1997 συμφωνία με το ακόλουθο περιεχόμενο ...» (110/2018, σελ. 27), ενώ στην έκθεση του ΣΔΟΕ 2011 ουδόλως γίνεται μνεία της συμβάσεως αυτής. Ενόψει των προεκτεθέντων αδιστάκτως συνάγεται ότι το Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τόσο την υπ' αριθμ. 635/2015 Έκθεση Ελέγχου (αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018) του Οικονομικού Επιθεωρητή όσο και την ένορκη κατάθεση τόσο του ίδιου όσο και του μάρτυρα ενώπιόν του, στερώντας έτσι από την εκδοθείσα απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία.

3. Το Δικαστήριο διέλαβε στην εκδοθείσα απόφασή του ασαφή αιτιολογία, ερειδόμενη σε εσφαλμένη εκτίμηση στην με αριθμ. 6946/2011 έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ Πατρών (στην οποία μάλιστα προσέδωσε ιδιαίτερη αποδεικτική βαρύτητα για την αθωωτική κρίση του), διαλαμβάνοντας επί λέξει:

«Στις 28-2-2011 διενεργήθηκε έλεγχος στην Ιερά Μονή από το ΣΔΟΕ. Διαπιστώθηκε ότι το ποσό της ανωτέρω επιχορήγησης έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία της Ι.Μονής και στο βιβλίο Διαχειριστού. Ότι μεγάλος αριθμός συνδρομητών και φίλων της Αδελφότητας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος συνεισέφερε στην ανέγερση του Ξενώνα της Μονής. Ότι ο κύριος χρηματοδότης για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής ήταν η Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Συνεπώς το ποσό της προαναφερόμενης επιχορηγήσεως καταχωρήθηκε στα βιβλία της Μονής και διατέθηκε για την ανέγερση του ξενώνα. Δεν το ιδιοποιήθηκαν παράνομα οι κατηγορούμενοι. Συνδρομητές δε και φίλοι της Αδελφότητας συνεισέφεραν στην ανέγερση αυτού (ξενώνα) και δεν διαπιστώθηκαν παραλείψεις και παρατυπίες κατά τον έλεγχο των ισολογισμών και απολογισμών των ετών 1988-1999 και 2000 από το ΣΔΟΕ (βλ. το με αριθ. Πρωτ. 6946/30-6-2011 έγγραφο του ΣΔΟΕ). ... Περαιτέρω στο ανωτέρω έγγραφο του ΣΔΟΕ εκτίθεται ότι η επιστροφή ΦΠΑ από τη ΔΟΥ Ναυπάκτου καταχωρήθηκε στα βιβλία της Ιεράς Μονής. ... Στο ανωτέρω έγγραφο του ΣΔΟΕ εκτίθεται ότι για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής (στην προαναφερόμενη επένδυση) κύριος χρηματοδότης της Ι.Μονής ήταν η Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου. Πράγματι μεταξύ της Ι.Μονής και της ανωτέρω Αδελφότητας, νομίμως εκπροσωπούμενων καταρτίσθηκε η από 20-11-1997 συμφωνία με το ακόλουθο περιεχόμενο ...». Παρίδε όμως το Δικαστήριο ότι **ο ίδιος ο έλεγχος του ΣΔΟΕ 6946/2011 επιφυλάσσεται ρητώς ως προς την πληρότητα και αξιοπιστία των πορισμάτων του, παραπέμποντας σε μελλοντικούς ελέγχους, που μετά ταύτα πραγματοποιήθηκαν και ανέτρεψαν τα πορίσματά του, διαλαμβάνοντας επί λέξει: «Μετά τα ανωτέρω από το φορολογικό έλεγχο της Υπηρεσίας μας και στο μέρος της δικής μας αρμοδιότητας δεν διαπιστώνονται παρατυπίες σχετικά με την επένδυση, επιφυλασσόμενοι όμως για το πόρισμα του διαχειριστικού ελέγχου που διενεργείται από την Οικονομική Επιθεώρηση Δυτικής Ελλάδος για τυχόν ευρήματα που να δικαιολογούν την ανάκληση της επιχορήγησης και τον καταλογισμό της».** Ο διαχειριστικός έλεγχος των Επιθεωρητών του Υπουργείου και η ανάκληση της Επένδυσης, για τα οποία επιφυλασσόταν ο έλεγχος του ΣΔΟΕ 6946/2011 τελικώς συνέβησαν και κατέληξαν σε διαφορετικά αποτελέσματα από τα αυτά του ΣΔΟΕ 2011,

Πράγματι, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 635/2015 Έκθεση Ελέγχου του Οικονομικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Οικονομικών, που (αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018) και η Απόφαση 7781/ΝΝ711/ν.1892/90/21-2-2013 του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με θέμα «Ανάκληση της υπ' αριθμ. 64131/ΝΝ711/ν.1892/90/4.12.1997 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, (Αναγνωστέο Νο 22, σελ. 18 της 110/2018) με την οποία έχει υπαχθεί στις διατάξεις του Ν.1892/90 επένδυση της "Ιεράς Ανδρώας Κοινοβιακής Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σκάλας Ναυπάκτου"» η οποία ανακάλεσε την επένδυση στην Μονή, «λόγω αθετήσεων των υποχρεώσεων υπαγωγής.....). Συναφώς το Δικαστήριο, για να καταλήξει στην αθωωτική κρίση του, διαλαμβάνει ασαφείς αιτιολογίες αναφορικά με τις υποχρεώσεις της ΙΜΜΣ αναφορικά με την εγκριτική απόφαση της επένδυσης, ήτοι την Υπουργική Απόφαση 64131/Ν.Ν.711/Ν.1892/90/4-12-1997 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, διαλαμβάνοντας στο σκεπτικό της: «Τα ποσά, που εισέπραξε η Ι.Μονή ως επιστροφές ΦΠΑ δεν είχαν τον χαρακτήρα εσόδων (όπως αβάσιμα εκτίθεται στην κατηγορία). Ήταν εισπράξεις για λογαριασμό τρίτων. Έτσι η αναγραφή του επιστρέφοντος ΦΠΑ ως εσόδου στο βιβλίο εσόδων-εξόδων δεν θα ήταν νόμιμη, διότι δεν αποτελούσε έσοδο του αναπτυξιακού προγράμματος (βλ. την από 23-6-2001 Βεβαίωση της Φοροτεχνικού καθώς και την από 15-7-2002 Λογιστική Έκθεση της εταιρείας με την επωνυμία " ΕΠΕ"). Άλλωστε οι επιστροφές αυτές ύψους 71.245.334 δρχ. Καταχωρήθηκαν στο βιβλίο διαχειρίσεως (ταμειακού Αναπτυξιακών προγραμμάτων).» (σελ. 27)..... «Περαιτέρω τα εισπραχθέντα από την Ι.Μονή χρηματικά ποσά είχαν καταχωρηθεί στα βιβλία που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία. Ειδικότερα, όπως εκτίθεται στις Εκθέσεις Οικονομικού Διαχειριστικού Ελέγχου των χρήσεων του ένδικου χρονικού διαστήματος, που συνέταξαν οι Συνεργαζόμενοι Ορκωτοί Λογιστές της εταιρείας με την επωνυμία «ΣΟΛ α.ε.» : 1) η Ιερά Μονή τήρησε τα βιβλία και στοιχεία που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία 2) το σύνολο των εσόδων, δαπανών, εισπράξεων και πληρωμών, τα οποία καταχωρήθηκαν στα βιβλία βρέθηκαν απολύτως σύμφωνα με τα εκδοθέντα παραστατικά...». (σελ.

28). Όμως ο Οικονομικός Επιθεωρητής του Υπουργείου Οικονομικών έχει διαπιστώσει τα εντελώς αντίθετα ως προς την ισχύουσα νομοθεσία στην 635/2015 Έκθεση Ελέγχου του, στην οποία διαλαμβάνει: «Εμφανίζεται η Ιερά Μονή να έχει εισπράξει συγκεντρωτικά κάτωθι ποσά χωρίς αυτά να έχουν εγγραφεί στο τηρούμενο βιβλίο Ταμείου της χρηματικής διαχείρισης του εκκλησιαστικού Ν.Π.Δ.Δ., χωρίς επίσης να έχουν συμπεριληφθεί και υπολογιστεί στους συνταχθέντες προϋπολογισμούς όλων των ετών, ούτε αντίστοιχα στους απολογισμούς και χωρίς να έχουν λάβει έγκριση για τη νομιμότητά τους από τον επιχώριο Μητροπολίτη». (Έκθεση Ελέγχου 635/2015, σελ. 27), στην δε ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου, καταθέτει, μεταξύ άλλων τα εξής : «Αυτό που καλείται να αντιμετωπίσει ο έλεγχος είναι η ύπαρξη ξεχωριστής χρηματικής διαχείρισης της Ιεράς Μονής η οποία δεν εμφανίζεται στους προϋπολογισμούς και απολογισμούς αλλά ούτε και στο τηρούμενο βιβλίο ταμείου όλων των ετών της Ιεράς Μονής. Σύμφωνα με την αρχή της δημοσιονομικής νομιμότητας, για τη διενέργεια οποιασδήποτε δαπάνης του δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, πρώτη και απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη σχετικής πίστωσης στον εγκεκριμένο προϋπολογισμό τους. Επίσης, κάθε διενέργεια εισπράξεων χρηματικών ποσών τα οποία δεν εισάγονται ως έσοδα στη διαχείριση του ΝΠΔΔ, εμπίπτει στην έννοια του ελλείμματος» (110/2018, σελ. 5). Περαιτέρω το Δικαστήριο, παρερμηνεύει το Ν. 1882/1990, που ορίζει « «Οι αφορολόγητες εκπτώσεις του προηγούμενου άρθρου γίνονται με τις εξής προϋποθέσεις: ... γ. Εμφανίζονται με τη μορφή του αφορολόγητου αποθεματικού **σε ξεχωριστούς λογαριασμούς στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης.**» (1892/90, άρθρ. 13, παρ. 1, στ. γ'), που σημαίνει ότι προβλέπει ξεχωριστούς λογαριασμούς, ήτοι κωδικούς, στήλες, στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης-Μονής, με βάση την βασική διαχειριστική αρχή του Ενιαίου της διαχείρισεως ενός Νομικού Προσώπου αλλά δεν λαμβάνει υπόψ του και την εγκριτική της επένδυσης υπουργική απόφαση 64131/Ν.Ν.711/Ν.1892/90/4-12-1997 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας , η οποία επίσης διαλαμβάνει ότι «η επιχορήγηση θα εμφανίζεται με την μορφή αφορολόγητου αποθεματικού **σε ξεχωριστό λογαριασμό στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης**» (άρθρ. 3, παρ. 1), κρίνοντας νόμιμη την τήρηση

ξεχωριστών βιβλίων αντί ξεχωριστών λογαριασμών, μη λαμβάνοντας υπόψη την ενώπιον του κατάθεση του Οικονομικού Επιθεωρητή, ο οποίος επί του κρίσιμου αυτού σημείου αναφέρει: «Αυτό προβλέπει ο νόμος ότι είναι ξεχωριστό βιβλίο; Δεν προβλέπει αυτό, το άρθρο είναι, το άρθρο 18. Αναφέρομαι στην πρόβλεψη αυτή του επενδυτικού σχεδίου. Μιλάει για την επιχορήγηση, την επιδότηση των 600.000 Ε, πέρασαν τα 2.000.000 Ε των εσόδων και εξόδων έπρεπε να την ενσωματώσει στον ένα ισολογισμό.». (110/2018, σελ. 6). Μη λαμβάνοντας αυτά υπόψη του Δικαστήριο, στέρησε από την εκδοθείσα απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία.

4. Το Δικαστήριο, για να καταλήξει στην αθωωτική για τους κατηγορούμενους κρίση, διαλαμβάνει ελλειπείς και ασαφείς αιτιολογίες αναφορικά με το **το ισχύον νομικό πλαίσιο διαχείρισεως των ΝΠΔΔ και αποδέχεται την διάσπαση του ενιαίου της διαχείρισεως του ΝΠΔΔ, αποδεχόμενη εν τέλει την παραδιαχείριση του ΝΠΔΔ μέσω ΝΠΙΔ καθώς και τα διπλά ταμεία και βιβλία στην ενιαία διαχείριση του ΝΠΔΔ.** Το νομικό πλαίσιο οικονομικής διαχείρισεως των ΝΠΔΔ των Ιερών Μονών και ελέγχου της νομιμότητας της οικονομικής διαχείρισεως δια της εγκρίσεως των προϋπολογισμών-απολογισμών των Ι.Μονών προβλέπει ως θεμελιώδεις αρχές το ΕΝΙΑΙΟ της διαχείρισεως, απαγορευομένων των διπλών ταμείων και διπλών βιβλίων, την πρόβλεψη κάθε δαπάνης στον εγκεκριμένο υπό του Μητροπολίτου Προϋπολογισμό, τον έλεγχο της νομιμότητος δια της εγκρίσεως των απολογισμών και προϋπολογισμών του ΝΠΔΔ, στους οποίους εμφανίζεται όλη η οικονομική κίνηση του ΝΠΔΔ κλπ. Το νομικό αυτό πλαίσιο παρουσιάζεται λεπτομερώς στο προοίμιο της Εκθέσεως Ελέγχου του Οικονομικού Επιθεωρητή 635/2015 (σελ. 3-6), και βασικά σημεία του νομικού πλαισίου επιβεβαιώνει με την κατάθεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου. Επιγραμματικά το νομικό πλαίσιο αυτό έχει ως εξής:

ΝΔ 496/1974 Περί λογιστικού ΝΠΔΔ

Α. Νομικό καθεστώς των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου της Εκκλησίας

Οι Ιερές Μονές είναι αυτοδιοίκητα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου αλλά όχι αυτόνομα. Ελέγχονται ως προς την νομιμότητα της οικονομικής τους διαχείρισεως από τον Μητροπολίτη του τόπου.

–Άρθρο 1, παρ. 2, του Ν.590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» «Η Εκκλησία της Ελλάδος είναι αυτοκέφαλος, αυτοδιοικείται δε, εν τω πλαισίω των περί θρησκείας άρθρων του Συντάγματος, δια των εν ενεργεία Μητροπολιτών αυτής».

–Άρθρο 1, παρ. 4, του Ν.590/1977: «Κατά τας νομικές αυτών σχέσεις η Εκκλησία της Ελλάδος, αι Μητροπόλεις, ... αι Μοναί, ... είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου».

–Άρθρο 39, παρ. 6, του Ν.590/1977: «Ο Μητροπολίτης ασκεί επί των Ιερών Μονών της επαρχίας αυτού ... την ανάκρισιν των κανονικών παραπτώματων, την μέριμναν δια την κατά τους ιερούς κανόνας λειτουργίαν της Μονής και τον έλεγχον της νομιμότητος της οικονομικής διαχειρίσεως αυτής».

–Άρθρο 46 περί πόρων των ΝΠΔΔ της Εκκλησίας, περί ιδρύσεως εταιρειών κλπ.

–Σύμφωνα με την από 9-12-1994 απόφαση του ΕΔΑΔ «Οι αποφάσεις των μοναστικών συμβουλίων είναι προπαρασκευαστικής φύσεως, και έχουν ισχύ μόνον αφού κυρωθούν από την ανωτέρα Εκκλησιαστική Αρχή. Προσφυγή χωρεί μόνον κατά των αποφάσεων αυτής της αρχής».

–Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με την υπ' αριθμ. 291/2012 Γνωμοδότησή του, για περίπτωση σύναψης συμβάσεως μεταξύ Ιεράς Μονής και ΕΠΕ, αποφαινεται ρητώς ότι «η παραχώρηση της χρήσης από την Ιερά Μονή στην ΕΠΕ έγινε χωρίς την έγκριση του οικείου Μητροπολίτη μέσω της οποίας ασκείται ο έλεγχος νομιμότητας της οικονομικής διαχείρισης της Μονής για την προστασία του συμφέροντος αυτής».

Β. Τα της διαχείρισεως των Ιερών Μονών και τα περί συντάξεως και εγκρίσεως των Προϋπολογισμών και Απολογισμών των Μονών

Ορίζονται υπό του Κανονισμού 39/1972 της Εκκλησίας της Ελλάδος «περί των εν Ελλάδι Ορθοδόξων Ιερών Μονών και των Ησυχαστηρίων».

Γ. Ο έλεγχος των πράξεων διαχείρισεως των περιουσιακών στοιχείων ενός Νομικού Προσώπου της Εκκλησίας, διενεργείται «υπό Επιθεωρητών Δημοσίων Διαχειρίσεων, οριζομένων δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων», Άρθρ. 46, παρ. 4, του Ν. 590/1977.

Ο έλεγχος των Επιθεωρητών παράγει έννομα αποτελέσματα και όχι οι ιδιωτικοί έλεγχοι που παραγγέλλονται από τον ίδιο τον ελεγχόμενο, και σε κάθε περίπτωση οι δημόσιοι έλεγχοι κατисχύουν των ιδιωτικών.

Η εκδοθείσα απόφαση 110/2018 αγνοεί το νομικό αυτό πλαίσιο, αγνοεί την Έκθεση Ελέγχου 635/2015 του Οικονομικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Οικονομικών , αγνοεί την κατάθεση του ίδιου ενώπιον του Δικαστηρίου και διαλαμβάνει σχετικώς: «Στις 28-2-2011 διενεργήθηκε έλεγχος στην Ιερά Μονή από το ΣΔΟΕ. Διαπιστώθηκε ότι το ποσό της ανωτέρω επιχορήγησης έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία της Ι.Μονής και στο βιβλίο Διαχειριστού. ... Συνεπώς το ποσό της προαναφερόμενης επιχορηγήσεως καταχωρήθηκε στα βιβλία της Μονής και διατέθηκε για την ανέγερση του ξενώνα.». (110/2018, σελ. 26)......«Ότι μεγάλος αριθμός συνδρομητών και φίλων της Αδελφότητας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος συνεισέφερε στην ανέγερση του Ξενώνα της Μονής. Ότι ο κύριος χρηματοδότης για την κάλυψη της ίδιας συμμετοχής ήταν η Αδελφότητα Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. ... Συνδρομητές δε και φίλοι της Αδελφότητας συνεισέφεραν στην ανέγερση αυτού (ξενώνα)» (110/2018, σελ. 26). ... «...Δεν διαπιστώθηκαν παραλείψεις και παρατυπίες κατά τον έλεγχο των ισολογισμών και απολογισμών των ετών 1988-1999 και 2000 από το ΣΔΟΕ (βλ. το με αριθ. Πρωτ. 6946/30-6-2011 έγγραφο του ΣΔΟΕ)» (110/2018, σελ. 26-27). Πλην όμως την διαπίστωση «δεν διαπιστώθηκαν παραλείψεις και παρατυπίες κατά τον έλεγχο των ισολογισμών και απολογισμών των ετών 1988-1999 και 2000» δεν την κάνει το ΣΔΟΕ, αλλά οι Ορκωτοί Λογιστές που είναι εντεταλμένοι της ελεγχόμενης Μονής. Με τις ως άνω ασαφείς αιτιολογίες το Δικαστήριο στέρησε από την απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία.

5. Εν τέλει, λαμβανομένου υπόψη ότι: α) υπεξαίρεση τελείται και όταν ο δράστης μεταφέρει ποσά του νομικού προσώπου σε λογαριασμό τρίτου, στον

οποίον έχει δυνατότητα ανάληψης χρημάτων και κατοχή δεν είναι μόνο η σχέση φυσικής εξουσίασης το πράγματος από τον κατέχοντα αυτό κατά τη βούλησή του, αλλά και η πραγματική σχέση που καθιστά δυνατή κατά τις αντιλήψεις των συναλλαγών την εξουσίαση του πράγματος από το δράση **κατά τη βούλησή του**. Αν πρόκειται για χρήματα, η απόκτηση της κατοχής τους, με την παραπάνω έννοια, δεν πραγματοποιείται μόνον με την παράδοσή τους στο δράση, **αλλά και με τη λογιστική τους μεταφορά** στον προσωπικό λογαριασμό του δράστη ή –με υπόδειξη του τελευταίου **σε λογαριασμό τρίτου σε τράπεζα, οπότε γίνεται δικαιούχος αυτός (δράστης ή τρίτος) και αποκτά δικαίωμα αναλήψεώς τους** κατά τις διατάξεις που διέπουν το τραπεζικό σύστημα, β) προέκυψε, πέραν πάσης αμφιβολίας, από τα έγγραφα, που αναγνώσθηκαν στο Δικαστήριο (Έκθεση Ελέγχου 635/2015 - αναγνωστέο Νο 9 του ΦΑΚΕΛΟΥ 1, σελ.12 της 110/2018, και Φωτ/φο βιβλίου Διαχειρίσεως Αναπτυξιακών Επενδυτικών Προγραμμάτων και Έργων 1997 έως και 2007 της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου - αναγνωστέο Νο Β2, σελ. 17 της 110/2018) και από τις ένορκες καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων και ότι το ποσό των 523.364 ευρώ της Μονής μεταφέρθηκαν σε λογαριασμό τρίτου, Ιδιωτικού Σωματείου, που υπέδειξαν οι κατηγορούμενοι, ή τουλάχιστον οι διαχειριστές του ΝΠΔΔ της Μονής Μεταμορφώσεως, στον οποίον λογαριασμό έχουν και οι ίδιοι και τρίτοι την δυνατότητα αναλήψεως των χρημάτων «κατά τη βούλησή τους» η ως άνω απόφαση δεν αιτιολογεί, με σαφήνεια και πληρότητα, γιατί δεν πείστηκε για την ενοχή των κατηγορουμένων από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στα πρακτικά, είναι δε αδιστάκτως βέβαιο ότι δεν έλαβε υπόψη στο σύνολό τους όλα τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν καθώς και το περιεχόμενο όλων των μαρτυρικών καταθέσεων.

Δβ. Αναφορικά με την εκ πλαγίου παράβαση ουσιαστικής ποινικής διατάξεως (άρθ. 510 παρ. 1 στοιχ. Ε΄ ΚΠΔ)

Στην αδόκητη περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι η προπαρατιθέμενη αιτιολογία της ως άνω απόφασης καθιστά εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την ορθή εφαρμογή των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων των άρθρων

258 και 375 του Π.Κ. και ως εκ τούτου η εν λόγω απόφαση, όσον αφορά την αθώωση των κατηγορουμένων για την πράξη της υπεξαίρεσεως δεν στερείται νομίμου βάσεως, με βάση τα ίδια στοιχεία το Δικαστήριο έπρεπε να κρίνει ότι καταφάσκει το αδίκημα του άρθρου 390 ΠΚ, τόσο κατά τα αντικειμενικά όσο και τα υποκειμενικά στοιχεία και συνεπώς, κατά επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, έπρεπε να καταδικάσει τους κατηγορουμένους για το αδίκημα αυτό. Και τούτο ενόψει του ότι αναμφίβολα προέκυψε ότι:

- Το ταμείο του ΝΠΔΔ της Μονής ζημιώθηκε με την εξαγωγή του ποσού 523.364 ευρώ, το οποίο ήταν περιουσιακό στοιχείο του, στο ταμείο του ιδιωτικού Σωματείου.

- Οι κατηγορούμενοι έλαβαν την επιχορήγηση του Κράτους 647.114 ευρώ (σελ. 31 βουλεύματος 85/2016) και την διαχειρίστηκαν κακώς, με αποτέλεσμα το Δημόσιο να ζητήσει την επιστροφή της επένδυσης και δη στο πενταπλάσιο (1.575.471 ευρώ), τα οποία σήμερα αποτελούν βεβαιωμένα χρέη, πού επιβαρύνουν την Μονή. Συγκεκριμένα οι κατηγορούμενοι μοναχοί προέβησαν σε παράνομες ενέργειες προς το Υπουργείο προκειμένου να λάβουν την επιχορήγηση της επένδυσης και μετέτρεψαν μέρος της επένδυσης από Ξενώνα σε ΚΕΚ (σελ. 31 του βουλεύματος 85/2016), με αποτέλεσμα να απενταχθεί το έργο και να χρεωθεί το ΝΠΔΔ της Μονής με επιστροφή της επιχορήγησης και πρόστιμα ύψους 1.575.471 ευρώ. Ειδικότερα:

Εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 7781/ΝΝ711/ν.1892/90/21-2-2013 (ΦΕΚ Β' 459/26-2-2013) απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με την οποία ανακαλείται η απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας για την επένδυση στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως, γιατί διεγνώσθησαν σωρευτικά τέσσερεις παράνομες ενέργειες, ήτοι:

α) Εκμίσθωση μέρους της επένδυσης χωρίς συνέχιση της λειτουργίας της στο ίδιο παραγωγικό αντικείμενο κατά παράβαση του άρθρου 18, παραγ. 1 του Ν.1892/90.

β) Μή τήρηση του όρου της εγκριτικής απόφασης σχετικά με την ταυτότητα του αντικειμένου και του σκοπού της επένδυσης.

γ) Υποβολή κατά την υλοποίηση της επένδυσης στην Υπηρεσία ψευδών και παραπλανητικών στοιχείων για την ισχύ της οικοδομικής άδειας και το ιδιοκτησιακό καθεστώς και αποσιώπηση στοιχείων για την οικοδομική άδεια και το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

δ) Μή τήρηση του Κανονισμού 55/1974 της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος σχετικά με την διαδικασία δημοπρασιών ανεγέρσεως του κτιρίου.

Κατά συνέπειαν και σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση, πρέπει να επιστραφή στο Κράτος το ποσό της καταβληθείσης επιχορήγησης (647.114 ευρώ), το οποίο με τους νόμιμους τόκους ανέρχεται στο ύψος των 1.572.759 ευρώ (535.917.629 δρχ). Αν δε σ' αυτό προστεθή ότι για την παράνομη είσπραξη επιστρεφόμενου ΦΠΑ από την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως έχει βεβαιωθή το ποσόν των 1.475.600 ευρώ, που επίσης πρέπει να επιστραφή στο Κράτος, συνολικά οι υπεύθυνοι της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως έχουν κληθή να επιστρέψουν στο Κράτος, το ποσόν των 3 εκατομμυρίων (3.048.359) ευρώ, δηλαδή πάνω από ένα δισεκατομμύριο δρχ. (1.038.728.329 δρχ.). Ταύτα πάντα επιβεβαιώθηκαν από την ένορκη κατάθεση ενώπιον του Δικαστηρίου του μάρτυρα

Το σημαντικό είναι ότι η ανάκληση της επένδυσης οφείλεται σε μεγάλο μέρος στο ότι οι κατηγορούμενοι μοναχοί δεν διαχειρίσθηκαν με διαφάνεια την επιχορήγηση και την επένδυση, αλλά με παραδιαχείριση με το Σωματείο τους. Έτσι, το μεν Σωματείο παραμένει στο απυρόβλητο με μέρος χρημάτων της επένδυσης στο ταμείο του (τα 523,364 ευρώ) και το ΝΠΔΔ χρεωμένο προς το Δημόσιο 1.575.471 ευρώ.

Και πρέπει να επισημανθεί ότι αν οι κατηγορούμενοι δεν προέβαιναν στα συγκεκριμένα τεχνάσματα, αλλά συμμορφώνονταν με την νομιμότητα και εφαρμόζαν την ενιαία διαχείριση που ελέγχεται ως προς την νομιμότητά της από τον Μητροπολίτη, όπως τους προέτρεπε αυτός καθηκόντως ήδη από το 1996 και δεν προέβαιναν σε τήρηση διπλών βιβλίων και διπλών ταμείων, όπως επίσης αποδείχθηκε κατά την δίκη (βλ. ένορκες καταθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου και), οι παραβάσεις θα προλαμβάνονταν και δεν θα ζημιωνόταν το ΝΠΔΔ της Μονής με τα αστρονομικά ποσά των 3.049.142

ευρώ χρέη προς το Δημόσιο (1.575.471 ευρώ, σελ. 31 βουλεύματος, από επιστροφή επένδυσης και 1.473.671,71 ευρώ από παράνομο ΦΠΑ, σελ. 33 βουλεύματος 85/2016).

Για τους λόγους αυτούς

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Ν'ασκήσετε, σύμφωνα με το άρθρο 505 παρ. 2 του ΚΠΔ, αναίρεση κατά της υπαριθ. 110/2018 οριστικής απόφασεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδος

Ναύπακτος, 5-7-2018

Μετά της προσηκούσης τιμής και ευχών